

Og saa skal detsiges, at det skortede denne Kvinde paa Hjerte.

Hvem kan sige, om Mathilde Fibiger, fejret og berømt, omgivet af Luxus, med et indholdsrigt arbejdsomt Liv, kunde have øvet samme Slags Kærlighedsgerninger; eller hvem kan sige, om hun ikke vilde have kunnet gøre det; om hun ikke vilde have tilsat en Del af sit Hjerte i Medgangens Beruselse.

Og hvem kan vel sige om Fru Heiberg, legemligt nedbrudt, misforstaaet af sine Omgivelser, skuffet ved Brist paa egne Evner, ikke vilde have forsumpet i Nag og Bitterhed, og om hun vilde have formaaet at bevare den Kærlighed, der trøstede sig ved Haabet om, at Andre kunde naa frem paa høiere Veie end de, hun maatte træde.

Ja, hvem kan vel med Sikkerhed bedømme, hvad et Meneske vilde være blevet til under helt andre Forhold end de forhaandenværende.

Lad os derfor som Kvinder føle Taknemlighed mod begge de hedengangne, rigt begavede Søstre; men lad os ikke drage umulige Sammenligninger.

Lad os fortrøste os til, at de Forhold, som bydes os, netop er de, der tjener vor Sjæl til rigest Udvikling, hvis vi formaar at bruge dem retteligen.

Valgene.

For os Kvinder maa der nogen Resignation til, for at vi skal kunne glæde os over det bestandig stærkere pulserende Liv, der udfoldes paa Valgdagene. Det er jo et Liv, som vi er udelukkede fra, eller i alt Fald kun kan deltage i paa samme Maade som de umyndige, der gerne danner en Del af Tilhørerskaren paa Valgdagene, men som forsvinder, naar den alvorligere Del af Festen begynder. Selv den usle Smule Ret, vi har, Interpellationsretten, vilde man gerne haane os fra at benytte. Heldigvis lader Kvinderne sig dog ikke skræmme af forloren mandlig Overlegenhed. De er i Aar optraadt talrigere end nogensinde før og er paa selve Valgtribunen ikke blevne ilde modtagne.

Valgretsforeningen havde skaffet kvindelige Interpellanter